

uden at få begrundelserne for bemyndigelserne. Så jeg vil gerne opfordre ministeren til i sine svar på indlæggene kort at forklare: Hvad er grunden til, at det er en bemyndigelse, der foreslås, og at der ikke fastsættes noget mere præcist i lovforslaget om ansættelsesprocedurerne?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Bent Hindrup Andersens bemærkning om, hvorfor man nu udsteder en bemyndigelse. Det ville være interessant, hvis ministeren ville redegøre for, hvorfor man skal have den bemyndigelse. Det kan Venstre erklære sig helt enig i.

Punkt 2, som var mindst lige så interessant, i det, hr. Bent Hindrup Andersen sagde, var: Hvorfor skal der gives en bemyndigelse, hvorfor kunne det ikke indføres i lovforslaget i stedet for? Der vil jeg gerne sige til hr. Bent Hindrup Andersen: Det vil vi klart støtte, når vi kommer til at diskutere det, at man indfører det i loven.

Og så vil jeg håbe, at hr. Bent Hindrup Andersen vil have samme indstilling på andre ministeriers områder. Det vil vi helt klart også støtte.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til ordførerne. Der synes at danne sig adskillige flertal måske, men først og fremmest et flertal for det forslag, der er lagt frem.

Jeg skal sige tak til hr. Qvist Jørgensen for tilslutningen.

Hr. Hans Christian Schmidt spørger om, hvilke institutioner det er, og hvorfor arkiverne skal være med, hvis jeg forstod det ret. Rigsarkivet er vel et meget oplagt sted, dér er adskillige forskere ansat, og det samme gælder på en række af landsdelsarkiverne.

Spørgsmålet er, om Jyllands-Posten tilsyneladende i dag har en historie om noget helt andet, men jeg kan da godt sige, hvad det drejer sig om her. Det er, at Kulturministeriets institutioner, som dette vedrører, faktisk er – man kunne næsten sige »helt vilde« med det her lovforslag. De er faktisk både ganske glade og ganske tilfredse, så jeg tror ikke, vi vil se – medmindre Jyllands-Posten da drejer deres ord; det kan man jo aldrig vide med pressen – se argumenter som dem, der nu flyder omkring fra Aalborg Universitetscenter i forbindelse med deres deltagelse.

Vores indtryk i Kulturministeriet af den høring, vi har haft, og de diskussioner, der har været med de store institutioner, er, at de meget, meget gerne ser dette lovforslag gennemført. Det er for nogle et godt argument, og det er for andre et dårligt argument. For mig er det et godt argument, at de mennesker, hvem det vedrører, faktisk også synes om det.

Jeg skal også sige tak til hr. Torben Rechendorff, dels tak for tilliden, for hr. Torben Rechendorff var en af dem, der syntes, det var godt med bemyndigelser. Der udspandt sig så til sidst en lille diskussion om det.

Det er vel sådan med bemyndigelser, at en lang række af de ting, vi gerne vil, skal naturligvis ind i en lovtæst, altså så meget af det, som vi nu kan blive enige om, og så meget af det, som det er rimeligt at putte ind i en lovtæst. Men det er lidt lettere at få den konkrete kontakt og dialog til en del af de spørgsmål, som man så putter ned i en bemyndigelse.

Jeg kan love, at denne bemyndigelse ikke vil blive misbrugt i min tid – og forhåbentlig heller ikke siden hen.

Hr. Torben Rechendorff argumenterer også for, at der nu er ro i forskningen. Det, der har været lidt vigtigt for mig i forbindelse med det forarbejde, der har været lavet til lovforslaget, har været, at de forskningsinstitutioner, vi her snakker om, forbliver i Kulturministeriet, og at den lov, som her lægges frem, er en kulturministeriel lov.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i regeringen har haft overvejelser og har haft argumenter frem og tilbage, om det burde være en paraplylov aleneovre i Forskningsministeriet; men vi er endt med at mene, at Kulturministeriets arkiver, museer og biblioteker ikke har meget med Statens Byggeforskningsinstitut eller nogle af de udenrigspolitiske institutter eller andre i andre ministerier at gøre.

Så jeg syntes, der var en idé i at beholde disse for det meste humanistiske forskningsinstitutioner samlet under en paraplylov i Kulturministeriet, og det tror jeg er rigtigt tænkt i den sidste ende. Men der har været overvejelser både frem og tilbage. Jeg er fuldstændig enig i, at vi i fællesskab må finde nogen velvilje hos finansministeren. Og det har vi jo været gode til for indværende finansår, så mon ikke også vi skulle tage hinanden i hånden til næste år.

Jeg er også fuldstændig enig i, at vi skal lave det ubureaukratisk.